

РЕШЕНИЕ

№ 90

гр. Чирпан, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ III, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло М. Енчев

при участието на секретаря Ивона В. Денева
като разгледа докладваното от Ивайло М. Енчев Административно наказателно дело № 20235540200411 по описа за 2023 година

Производство по чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Съдът е сезиран с жалба от К. И. А., ЕГН ***** против наказателно постановление (НП) № 21-0375-000407/02.11.2021 г. издадено от И. Димитров Димитров, на длъжност - началник група към ОДМВР - Стара Загора, РУ - Чирпан, с което на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП му е наложено наказание „глоба“ в размер на 50.00 лева., за извършено нарушение на чл.104а от ЗДвП.

В жалбата се изразява становище за незаконосъобразност на атакуваното НП, като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Оспорва се фактическата обстановка описана в атакуваното НП, като се излагат съображения че неправилно е възприета фактическата обстановка, и че не е извършил нарушението за което е наказан. По тези съображения моли НП да бъде отменено.

В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Моли наказателното постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, като отново се твърди, че жалбоподателят не е извършил нарушението за което е бил санкциониран.

Въззиваемата страна РУ - Чирпан, редовно призована, представляват се от гл. юрисконсулт Милен Алексиев.

В съдебното заседание твърди, че НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните доказателства и служебно провери изцяло законосъобразността на обжалваното НП, намери за установено следното:

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН, подадена в преклузивния срок по ал.

2 от този текст, от легитимиран субект и при наличие на правен интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима. С обжалваното НП, издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия ГА, № 499661/24.09.2021 г. жалбоподателят К. И. А., ЕГН ***** е санкциониран на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП („Наказва се с глоба 50 лв. водач, който използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете му“), за нарушение на чл. 104а от ЗДвП („На водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му“).

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели – както и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: НП, АУАН Заповед на Министър на вътрешните работи „Справка за нарушител/водач на жалбоподателя, и останалите събрани по делото писмени доказателства.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображенията:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от посочени от жалбоподателя основания. В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и атакуваното наказателно постановление са издадени от компетентен орган, съобразно приложената по делото на Министъра на вътрешните работи. Лицата, заемащи длъжност „младши автоконтрольор“ в ОДМВР и в техните териториални структурни звена имат право да съставят АУАН, а наказателни постановления могат да бъдат издавани от началника на РУ при ОДМВР на обслужваната територия. В този смисъл актосъставителят и АНО са материално и териториално компетентни да установят нарушението и да наложат за него административно наказание, като този въпрос не е оспорван от жалбоподателя. На следващо място, същите са в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Спазена е и законова предвидената процедура за съставянето и връчването, като в съставения АУАН актосъставителят е отразил фактическите обстоятелства на твърдяните нарушения и обстоятелствата по извършването им. АУАН съответства на предвидените с чл. 42 ЗАНН изисквания, като нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно с посочване времето и мястото на извършването му, както и конкретните действия, с които жалбоподателят е нарушил законовите разпоредби. Съгласно изискванията на чл. 40, ал. 1 ЗАНН, АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и свидетел – очевидец, присъствал при извършването и установяването му. Императивно установените реквизити, които наказателното постановление задължително следва да съдържа са изчерпателно изброени в чл. 57 ЗАНН. Видно от съдържанието на атакуваното НП, законосъобразно е нарочно описано, че на водача се налага наказание, както следва: по чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП – глоба в размер на 50.00 лева. В случая съдът намира, че съдържанието на атакуваното НП отговаря изцяло на законоустановените изисквания.

С оглед изложеното, съдебният състав не констатира допуснати в хода на административно наказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на санкционния акт.

На следващо място настоящият съдебен състав намира, че от събрания по делото доказателствен материал се установява, че жалбоподателят А. е осъществил от обективна и субективна страна соченото в НП административно нарушение.

Съдът приема, че от доказателствената съвкупност може да бъде направен категоричен извод, че от обективна страна на посочените дата и място, жалбоподателят е управлявал лек автомобил – Фолксваген Пасат с регистрационен номер РВ 8226 СР, като по време на движение използва мобилен телефон, без устройство, позволяващо ползването на телефона, без участие на ръцете му.

Съдът не споделя изложените от жалбоподателя и защитата възражения, че жалбоподателя не е извършил нарушението за което е санкциониран, както и не споделя възраженията, че А. въобще не е имал мобилен телефон.

Настоящият състав също така не споделя и възраженията на защитата, че е отнета възможността на жалбоподателя да направи възражения по акта, тъй като от материалите по делото се установява, че в РУ Чирпан има входирано възражение с входящ номер 375000-8675/24.09.2021 г. на което възражение има изготвено становище с номер 375р-8309/29.09.2021 г., за което становище жалбоподателя е уведомен.

Видно от показанията на свидетелите разпитани по време на съдебното следствие, които са установили нарушението, е че ясно са възприели нарушението и са описали къде точно е бил засечен да говори по мобилния си телефон жалбоподателя, както и къде е бил скрит телефона след извършване на нарушението, а именно под дясната седалка, което в случая е ирелевантно къде е бил скрит телефона след извършване на нарушението.

Съдът кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели-И. А./актосъставител/ и З. З./свидетел по акта/, тъй като същите са категорични, обективни и логични, подкрепят се от събраните по делото доказателства, дадени са от лица незаинтересовани от изхода на делото.

Нарушението е от категорията на т. нар. „формални нарушения“ и за съставомерността му е достатъчно поставяне в опасност на охранителните обществени отношения по безопасност на движението, като не са необходими настъпването на каквито и да било общественоопасни последици.

От субективна страна, нарушението е извършено виновно. Жалбоподателят в качеството си на правоспособен водач на МПС е запознат с разпоредбите на ЗДвП, поради което е могъл и е бил длъжен да съобрази поведението си със забраната за управление на МПС по време на което е забранено използването на мобилен телефон. С новата разпоредба на чл. 189з ЗДвП (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), законодателят изрично изключи приложението на чл. 28 ЗАНН за извършени нарушения по ЗДвП.

Независимо от горното и за пълнота на изложението, съдът намира за необходимо да посочи следното: Съгласно текста на § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020г., в сила от 23.12.2021 г.), маловажен случай е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Настоящият случай не е такъв. Извършеното нарушение е от категорията на формалните –

не се изисква настъпване на вредни последици, които съдът да цени като незначителни. Достатъчно за съставомерността им е поставяне в опасност на охранителните с разпоредбата на ЗДвП обществени отношения по опазване живота, здравето и имуществото на гражданите при осъществяване на дейността по транспорта, представляваща източник на повишена опасност. Не са налице и други смекчаващи отговорността обстоятелства.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а НП – потвърдено, като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото и изрично стореното в тази насока искане от гл. юрк. Алексиев, следва в негова полза да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0375-000407/02.11.2021 г. издадено от И. Димитров Димитров, на длъжност - началник група към ОДМВР - Стара Загора, РУ - Чирпан, с което на К. И. А. с ЕГН *****, с постоянен адрес: с. Граф Игнатиево, ул. „Здравец“ 4, област Пловдив на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП му е наложено наказание „глоба“ в размер на 50.00 лева., за извършено нарушение на чл. 104а ЗДвП, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА К. И. А. с ЕГН *****, с постоянен адрес: с. Граф Игнатиево, ул. „Здравец“ 4, област Пловдив да заплати на ОД на МВР град Стара Загора юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд гр. Стара Загора в 14-дневен срок, считано от деня на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____